ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze jako soud odvolací projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. března 2018 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Boženy Maříkové a soudců JUDr. Marcely Mackové a JUDr. Evy Miláčkové odvolání obžalované **I B**, narozené a odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Příbrami proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 21. prosince 2017, číslo jednací 3 T 194/2017-367 v trestní věci obžalovaných **Mgr. O A**, narozené a I B, narozené a rozhodl

takto:

I . Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek ohledně obou obžalovaných **částečně zrušuje**, a to pouze ve výroku o trestu.

S přihlédnutím k § 259 odstavec 3 trestního řádu se při nedotčeném výroku o vině a náhradě škody **znovu rozhoduje** tak, že se obě obžalované, tj.

Mgr. O A,

narozena v , trvale bytem , okres ,

a

I B,

narozena v , , trvale bytem , okres ,

o d s u z u j í

podle § 143 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**, jehož výkon se podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Štusová

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se dále oběma obžalovaným ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, ve kterém by vykonávaly funkci osoby odpovědné za bezpečnost a zdraví nezletilých dětí v trvání **2 (dvou) roků**.

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované I[redacted] B[redacted] **zamítá.**

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byly obžalované Mgr. O[redacted] A[redacted] a I[redacted] B[redacted] uznány vinnými přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jehož se dopustily tím, že v době kolem 14.00 hodin dne 12. 7. 2017 v katastru obce [redacted], v zátoce [redacted], okres Příbram, kde se v době od 9. 7. 2017 do 16. 7. 2017 konal prázdninový pobyt dvaceti tří dětí ze školského zařízení [redacted], na kterém vykonávaly funkci vychovatelky a to obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted] jako pracovnice tohoto školského zařízení od 26. 8. 2016 na základě pracovní smlouvy a obžalovaná I[redacted] B[redacted] po dobu tohoto pobytu na základě dohody o provedení práce uzavřené s tímto zařízením dne 4. 7. 2017, kdy si byly vědomy, že v rámci svých pracovních povinností přebírají svěřené děti do své péče a v rámci svých povinností kromě jiného mají povinnost dbát na bezpečnost a zdraví dětí, při koupání celkem sedmnácti z těchto dětí ve vodní nádrži, kde v té době jako jediné vykonávaly nad dětmi dozor, dostatečným způsobem nezajistily bezpečnost nezletilé [redacted], nar. [redacted], ačkoliv přinejmenším obžalovaná Mgr. O[redacted] A[redacted] věděla, že nezletilá neumí dobře plavat, kdy jí poskytly vzhledem k jejímu věku pouze nafukovací kruh, tedy nedostatečnou ochrannou pomůcku a ačkoliv obě obžalované zůstaly na břehu, nezletilé [redacted] a ostatním dětem umožnily společný neorganizovaný vstup do vody a koupání, a to v místě, kde se břeh prudce svažuje do vody, což jim bylo zřejmé již ze samotného sklonu odhaleného břehu, avšak ani osobně předem neověřily bezpečnost místa pro koupání, přesně nevymezily prostor, kde se mohou děti pohybovat, kdy přesně nezjištěným způsobem došlo k vypadnutí nezletilé [redacted] z nafukovacího kruhu, čehož si v důsledku nepozornosti a nedostatečného zvýšeného dozoru nad dětmi při této jejich činnosti obžalované nevšimly, v důsledku čehož došlo k následnému utonutí nezletilé. Za to byly odsouzeny obě obžalované podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku jim byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ: 41197518 se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3 odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Proti tomuto rozhodnutí podali včasná odvolání jednak obžalovaná I[redacted] B[redacted] jednak státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Příbrami v neprospěch obou obžalovaných.
3. Obžalovaná I[redacted] B[redacted] napadá rozsudek ve výroku o vině i ve výroku o trestu. Pokud jde o výrok o vině, napadá pouze právní posouzení jednání, kterým byla uznána vinnou. Zcela akceptuje, že její jednání naplňuje znaky skutkové podstaty přečinu dle § 143 odst. 1 tr. zákoníku, nesouhlasí však s právní kvalifikací dle druhého odstavce citovaného zákonného ustanovení. Poukazuje zejména na obsáhlou judikaturu zabývající se formálními podmínkami pro odůvodnění rozsudku, který by měl obsahovat výčet všech povinností porušených pachatelem, včetně uvedení konkrétních okolností porušené normy (např. R67/1958,R34/2002). S odůvodněním napadeného rozsudku, v němž zcela chybí odkaz na jakoukoli zákonnou či podzákonnou normu, tak nelze souhlasit. Formulace oné důležité povinnosti prvým soudem je zcela obecná a její porušení sice může mít za následek nebezpečí pro lidský život nebo zdraví, ale často také nemusí. Domnívá se tedy, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro použití kvalifikace dle § 143

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Štusová

odst. 2 tr. zákoníku a že ani soud v odůvodnění napadeného rozsudku použití této kvalifikace přesvědčivě nezdůvodnil. Domáhá se proto zrušení napadeného rozsudku ve všech výrocích týkajících se obžalované I[redacted] B[redacted] s tím, aby byla odvolacím soudem uznána vinnou toliko

přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku a byl jí uložen mírný trest odnětí svobody podmíněně odložený na kratší zkušební dobu.

4. Státní zástupce, který podal odvolání v neprospěch obou obžalovaných, tj. jak obžalované I B, tak i obžalované Mgr. O A, napadá rozsudek toliko ve výroku o trestu. Uložené tresty totiž považuje za nepřiměřeně mírné u obou obžalovaných. I když nebyly ani u jedné z obžalovaných shledány přitěžující okolnosti nebo okolnosti zvyšující škodlivost jejich jednání, je nutno vzít v úvahu, že zavinily smrt nezletilého dítěte a právě s ohledem na tento neodčinitelný následek měl být dle názoru odvolatele uložen trest přísnější. Jako přiměřený trest považuje státní zástupce uložení vedle podmíněně odloženého trestu odnětí svobody i trest peněžitý, a to ve výměře 50 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, ve kterém by vykonávaly funkci osoby odpovědné za bezpečnost a zdraví dětí, a to vyměřený v horní polovině zákonného rozpětí. Navrhuje proto zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu u obou obžalovaných s tím, aby jim zároveň byl uložen přísnější výše uvedený trest.
5. Z podnětu podaných odvolání krajský soud jako soud odvolací přezkoumal v rozsahu § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost jednotlivými odvolateli napadených výroků rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a posoudil věc takto:
6. Pokud jde o výrok o vině, který byl přezkoumáván toliko z podnětu obžalované B, lze konstatovat, že prvý soud provedl podle procesních předpisů dokazování v rozsahu umožňujícím mu zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, což nezpochybňuje ani odvolatelka. Provedené důkazy pak hodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech a jeho skutkovým závěrům, k nimž tímto postupem dospěl, nelze vytknout žádnou nelogičnost a nesprávnost. Odvolací soud proto může v podrobnostech odkázat na důvody napadeného rozsudku.
7. Totéž je však možno uvést o právním posouzení prokázaného jednání odvolatelky. Z důvodů napadeného rozsudku jsou dostatečně zřetelné právní úvahy, jimiž se prvý soud řídil, když posuzoval prokázané jednání podle příslušných ustanovení v otázce viny a posouzení předmětného jednání jako přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku je zcela odpovídající stavu věci a zákonu. K námitkám odvolatelky lze jen připomenout, že byla uznána vinnou porušením důležité povinnosti vyplývající z jejího zaměstnání (a nikoli uloženou jí podle zákona, jak je namítáno v odvolání), jak je zřejmé i z dohody o provedení práce ze dne 4. 7. 2017 spolu s pracovní náplní podepsanými obžalovanou na č. l. 173 p. v. a 174 spisu. To je také rozvedeno zejména ve třetím odstavci na straně desáté napadeného rozsudku a porušené povinnosti i okolnosti jejich porušení jsou srozumitelně popsány i ve výroku napadeného rozsudku, přičemž není sporu, že dozor nad dětmi a zajištění jejich bezpečnosti je povinností zásadního charakteru, jejíž zanedbání u nezl. dětí, nota bene tak nízkého věku jako byla poškozená a za zjištěných okolností, může vést a nezřídka i vede k velmi závažným a často i neodčinitelným následkům, jako v posuzovaném případě. Výroku o vině obžalované I B tedy nelze ničeho vytknout, a to stejně jako nelze z podnětu odvolání obžalované vytknout nic ani souvisejícímu výroku o náhradě škody, jímž byla poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna odkázána s uplatněným nárokem na náhradu škody podle § 229 odst. 1 tr. ř. na řízení občanskoprávní a který rozhodně není v neprospěch obžalované.
8. Z podnětu odvolání státního zástupce byl přezkoumán i výrok o trestu u obou obžalovaných, přičemž u obžalované B byl výrok o trestu přezkoumán i z podnětu jejího odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Štusová

Důvodným však bylo shledáno toliko odvolání státního zástupce. Není pochyb, že uložený výchovný trest odnětí svobody vyměřený na samé dolní hranici zákonné trestní sazby dané ust. § 143 odst. 2 tr. zákoníku v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou roků, tj. ještě v dolní polovině zákonného rozpětí, je sám o sobě trestem příliš mírným, nezohledňujícím všechny rozhodné skutečnosti, jak namítá státní zástupce, jakkoli zákonné důvody pro uložení navrhovaného trestu peněžitého i s ohledem na zjištěné osobní a majetkové poměry obžalovaných nebyly shledány. Doplnění výchovného trestu i trestem zákazu činnosti

však s ohledem na porušení důležité povinnosti oběma obžalovanými se závažným následkem bylo nepochybně na místě.

9. Z podnětu důvodného odvolání státního zástupce tak odvolací soud za daného stavu podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek částečně zrušil, a to v napadeném výroku o trestu. Maje dále splněny podmínky ust. § 259 odst. 3 tr. ř., mohl při nedotčeném výroku o vině a náhradě škody napravit pochybení prvého soudu a uložit sám nový trest respektující všechna zákonná hlediska pro volbu druhu a výměry trestu rozhodná. Vycházeje přitom i z úvah prvého soudu v napadeném rozhodnutí rozvedených, pak se zřetelem na shora uvedené uložil oběma obžalovaným znovu rovněž výchovný trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě ust. § 143 odst. 2 tr. zákoníku při její dolní hranici v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu stanovenou rovněž ještě v dolní polovině zákonného rozpětí ust. § 82 odst. 1 tr. zákoníku v trvání dvou roků, doplněný však s ohledem na shora uvedené ve smyslu § 73 odst. 1 tr. zákoníku i trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu zaměstnání, ve kterém by obžalované vykonávaly funkci osoby odpovědné za bezpečnost a zdraví nezletilých dětí, a to v trvání dvou roků, což lze s ohledem na zjištěné skutečnosti považovat za postačující, když, jak výše uvedeno, i s ohledem na osobní majetkové poměry obou obžalovaných nebyl uložen i státním zástupcem navrhovaný peněžitý trest.

10. Za tohoto stavu pak odvolacímu soudu nezbylo, než odvolání obžalované B[redacted] ve smyslu § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
Jen je-li zde některý z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., lze proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Dovolání mohou podat jednak nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu a obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce , se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje a musí mít obsah uvedený v § 265f tr. ř.. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

Praha 7. března 2018

Mgr. Božena Maříková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Štusová